

PARAULES DE PASQUA. 6ª: “JO SÓC AMB VOSALTRES DIA RERE DIA FINS A LA FI
DEL MÓN” (Mateu 28, 20)

A la sortida de l'hospital, sense saber per què, la Mireia recorda aquestes paraules que Jesús va dir als seus deixebles mentre encara era amb ells. Pocs moments després va marxar i mai més l'hem vist amb els nostres ulls. Tampoc tu el veus; més encara, tens la impressió que ha marxat. Et senties tan sola mentre, callada, acompanyaves la teva estimada àvia, que des de l'ictus no parla, encara que quelcom deu entendre. On ets avui Jesús? "Jo soc en tu, Mireia. Avui hi era present quan agafaves la mà de l'àvia. La meva mà era en ella. Ànim, Mireia."

Tots han anat marxant. Ha sigut una festa increïble. El Ramon i la Belén es miren. Sembla mentida el profund silenci que hi ha en aquests moments després de tanta gresca. I per cert totes les taules plenes de plats, gots, ampolles i flors... On era, avui el Senyor, Ell que ens va prometre que seria amb nosaltres fins a la fi del món? Oi que també penseu que aquesta casa, tan desordenada i que demana ara tanta feina, és la fi de la festa, encara que no precisament la fi del món? "Jo sóc ara amb els nens, amb els pares, amb els amics, en mig de tanta gent que s'estima i en vosaltres dos. M'agraden les festes. Que aquesta casa segueixi sempre oberta".

I com pesa aquesta maleta que ha estat buida tants mesos i ara portes a la mà, tu, amic, Lucas, que avui surts de la presó. Quina sensació, aquesta de la llibertat. Com es van repetint les paraules del mosso quan t'ha vist marxar: que tinguis sort. És cert, vull tenir sort, Jesús, que si no hagués estat per tu segurament jo seria mort. Alguns diumenges anava a missa, no tant per fe, sinó per trencar una mica la rutina; fins que aquell dia, inesperadament, vaig entendre que hi eres. "Lucas, amic meu, cuida't, compta amb mi, que vaig al teu costat. Sóc amb tu, sempre; sí, sempre, de debò."

Potser tots avui, recordant el comiat de Jesús, ni que sigui per uns moments, fem, en la mida del possible, un acte de fe en la proximitat de Jesús en la nostra vida. Les paraules que va dir en el seu comiat també eren dites per a cadascun de nosaltres. "Jesús, no et veig, no t'entenc, fins a vegades tinc dubtes. De tota manera, crec —o voldria creure encara més— que la buidor, l'absurd i la radical soledat són sensacions, però la veritat és que ens acompanyes, que ets tan a prop senzillament perquè tu ets "Déu en nosaltres".

Jesús Renau sj.
